

О. В. ПАРХОМЕНКО, канд. екон. наук, доц.

А. О. ПАРХОМЕНКО, студентка

БАЗОВА ВІДМІННІСТЬ ЗНАННЯ ВІД ІНФОРМАЦІЇ І ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ НИМИ

Резюме. Інформація та знання постійно супроводжують життєдіяльність людини. Саме вони є найважливішими чинниками розвитку, зокрема соціально-економічного. Щодо визначення цих понять проводиться багато досліджень, однак і сьогодні щодо них лишається низка невирішених питань. Аналізуючи діяльність людини, і не лише її, можна дійти висновку, що в природі все відбувається за однією технологією, а саме: спочатку формується ціль, потім обґрунтовується віртуальне досягнення цілі (створюється знання як вирішити проблему) і лише на третьому етапі починається її матеріалізація. Виникає питання: що є знанням і чому саме знання матеріалізуються? Розкриття сутності знання, а також аналіз наявності системного взаємозв'язку інформації та знання, які розглядаються нами у вигляді діалектичної системи, дають змогу дослідити і сформулювати базову відмінність знання від інформації і зробити уточнення стосовно того, що ми розуміємо під терміном «інформація» в контексті системного взаємозв'язку між інформацією та знаннями. Дослідження будуть сприяти зміні свідомості людини щодо розуміння і прийняття нового процесу впровадження енергетичної парадигми розвитку, яка вимагає розроблення нових правил функціонування суспільства в усіх сферах його існування, а саме: виховання, освіти, управління, переосмислення значення людини тощо.

Ключові слова: людина, інформація, знання, енергія, творчість, інтелект, протиріччя, парадигма, система.

ВСТУП

Сучасний постіндустріальний етап соціально-економічного розвитку базується на енергетичній парадигмі основи стрімких змін.

Упродовж двох тисячоліть життєдіяльність суспільства базувалася на матеріальній парадигмі, а саме: на розумінні матерії як першооснови розвитку. Сьогодні всі сучасні складові розвитку перейшли до етапу формування та впровадження енергетичної парадигми, що передбачає, що базою подальшого прогресу стає енергетична складова існування життєдіяльності людини, в основі якої є процес створення матеріальних систем і об'єктів із навколишнього енергетичного середовища [1].

На сучасному етапі економічна теорія К. Маркса вже не може пояснити сутність економічних процесів сьогодення. Тому сформувалася нова економічна теорія П. Ромера. Якщо теорія К. Маркса пояснювала попередні етапи розвитку ресурсами і фізичною працею, то теорія П. Ромера пояснює сучасний швидкий соціально-економічний розвиток знаннями. На сьогодні 60 % розвитку в успішних країнах залежить від створених знань і лише 40 % від ресурсів і фізичної праці [2].

Якщо фундаментом прогресу стають знання, то постають питання: Чому саме вони стають основою соціально-економічного роз-

витку? Що є сутністю знання і чим знання відрізняється від інформації? Щодо визначення сутності інформації і знань, а також їхньої ролі в життєдіяльності людини проводиться чимало наукових досліджень. Однак на сьогодні в цій сфері діяльності однозначного їх тлумачення серед науковців ще немає, а тому залишається значна кількість невирішених питань, що робить тему дослідження актуальною.

Мета роботи — показати, що є базовою відмінністю знання від інформації за наявності діалектичного зв'язку між цими категоріями, чому відбувається матеріалізація знання в матеріальну систему, а також зробити уточнення щодо змісту терміна «інформація» в системному взаємозв'язку між інформацією та знаннями.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Наявність множини інтерпретацій поняття «інформація» можна розглядати як результат різноманітних підходів до його визначення, оскільки інформація характеризує процеси теорії пізнання, тобто перехід від об'єктивної форми відображення до суб'єктивної, змінюючись залежно від об'єкта дослідження. Сама ж інформація залишається незмінною щодо об'єктів, які вона відображає [3].

У широкому, філософському сенсі «інформація» — це відображення реального світу,

а у вузькому сенсі “інформація” — це будь-які відомості, що є об’єктом зберігання, передачі та перетворення.

Зокрема В. М. Глушков ввів поняття неоднорідності в розподілі енергії та матерії в часі і просторі. Всіляка неоднорідність – це джерело інформації. Інформація незалежна від нашої свідомості. Її об’єктивний характер базується на об’єктивності існування її джерела — різноманітності. Таке тлумачення інформації підкреслює її незалежність від отримувача і є загальним і ємним [4]. Згідно з цим визначенням, інформація постає фундаментальною субстанцією, яка є відображенням змін речовини й енергії в часі та просторі. Якщо дотримуватися думки, що інформація є субстанцією, то вона, разом з енергією і матерією, становить сутність світоутворення, яка охоплює створення будь-якого продукту.

Ось чому в умовах формування інформаційних суспільств вчені інтенсивно проводять дослідження з розроблення *економічної оцінки* інформації, яка стала об’єктом і продуктом праці [5].

Категорія “інформація” і на сьогодні зазвичай досліджується у взаємозв’язку з кількісним аспектом пізнання інформації і лише в контексті логіко-семантичної теорії було зроблено спробу ув’язати кількісну та якісну її сторони. Але і в цьому випадку інформація розглядається без зв’язку зі знаннями, які сьогодні стають основою соціально-економічного прогресу [6].

Розвиток економіки в сучасних умовах відбувається на засадах новітніх наукових знань, які слугують фундаментом прогресу і дедалі більшою мірою стають реальним ресурсом трудової діяльності.

Саме тому постає необхідність зробити уточнення щодо змісту терміна “інформація” в системному взаємозв’язку між інформацією та знаннями, а також розглянути категорію “знання” з позиції розуміння сутності її значення у формуванні економічних, соціальних і управлінських систем.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ

Починаючи з кінця ХХ ст. у світі розпочалося формування нового постіндустріального суспільства, характерною рисою якого стало створення нової моделі економіки, а саме — економіки знань [7–9].

Переміщення інтелекту та наукових знань в центр чинників стійкого економічного зростання стали причиною концентрації уваги сучасних дослідників на проблемі становлення економіки знань, яка на сьогодні розглядається в ролі гаранта поступального руху суспільства, по-

будови конкурентної економіки, задоволення постійно зростаючих потреб людей і зміцнення соціальної злагоди.

Економіка знань — це нова модель розвитку економічних систем, яка має прийти на зміну економіці винищення й експлуатації природи, тобто економіці, де головною метою функціонування економічних суб’єктів є максимізація прибутку будь-якими засобами, не зважаючи на наслідки.

Сучасний соціально-економічний розвиток — це економіка не товарів, а знань, які стають основою прогресу. Чому саме знання стають фундаментом розвитку і чому саме знання матеріалізуються в матеріальні системи? Спробуємо відповісти на ці запитання.

Оскільки людина є частиною природи, тому вона функціонує, як і вся природа, на взаємодії матерії, енергії і руху. Узагальнюючим законом функціонування природи є закон А. Ейнштейна, в якому показано наявність взаємозв’язку між енергією, масою і рухом [10]:

Закон свідчить:

- 1) що в природі все відбувається у взаємодії енергії, матерії та руху;
- 2) про наявність діалектичного взаємозв’язку між енергією та матерією;
- 3) що рух є результатом постійної діалектичної взаємодії матерії та енергії;
- 4) що саме енергія перетворюється в матерію і навпаки.

Аналізуючи проходження всіх технологічних процесів як рослинного, так і тваринного світу, а також діяльність людини, можна дійти висновку, що в природі все відбувається за однією технологією: спочатку формується ціль, потім обґрунтовується віртуальне досягнення цілі (створюється знання про те, як розв’язати проблему) і лише на третьому етапі починається її матеріалізація. Виникають запитання: Що є знанням? Чому саме знання матеріалізуються? Варто зауважити, що в законі Ейнштейна матеріалізується енергія, а в технологічному законі — знання.

Свого часу В. І. Вернадський визначив нософеру як якісно нову форму організації, що виникає при взаємодії природи і суспільства за рахунок творчої діяльності людини [11]. Саме творча діяльність людини є основою створення знання для досягнення цілі. Знання матеріалізуються в матеріальні системи. Це свідчить про можливість віднесення знань до категорії “енергія”, яка, відповідно до закону Ейнштейна, матеріалізується в продукт або послугу.

Таким чином, розглядаючи процес матеріалізації знання і енергії в контексті двох законів, а також з урахуванням поглядів В. І. Вернадського,

який визначив ноосферу як якісно нову форму організації, що формується на засадах творчої діяльності людини, можна дійти висновку про те, що знання є енергією, яка матеріалізується в продукцію чи послугу.

Тоді постає наступне запитання: Яку роль у цьому процесі відіграє інформація? Інформація виконує роль інструменту, спрямованого на знаходження енергетичних джерел у навколишньому середовищі, створених іншими суб'єктами знань, які переведені шляхом оприлюднення в ранг інформації для подальшого їх використання. Такі дії передбачені правилами та нормативною базою функціонування сфери охорони інтелектуальної власності [12; 13].

Розроблений інтелектуальний продукт залишається в ролі знання для автора розробки, а опубліковане знання стає інформацією для подальшого вдосконалення суспільством. Знання можна порівняти з бетоном, у якому відбувається об'єднання можливостей залізної арматури (інформація про енергетичні джерела) з розчином. Роль арматури виконує енергопсихічна діяльність людини, яка за рахунок резонансу щодо об'єднання енергетичних джерел за принципом "подібна енергія об'єднується з подібною" перетворюється людиною в енергетичний моноліт (знання).

Інакше кажучи, інформація у вигляді баз даних, депозитаріїв, інших оброблених інформаційних джерел під відповідну мету виконує функцію навігатора пошуку енергетичних джерел, є ефективним інструментом для формування знання, спрямованого на досягнення цілі або мети. На сьогодні водії (особливо водії таксі) активно використовують інформаційні навігатори для знаходження вільного маршруту руху.

Порівняння інформації з навігатором не входить у протиріччя з її визначенням В. М. Глушковим, який стверджував що інформація є відображенням змін речовини та енергії в часі та просторі. Інформація, яка є відображенням змін енергії і матерії в просторі та часі, яка є зібраною й представленою у вигляді інформаційних баз і банків даних, постає основою для навігаційного пошуку відповідних енергетичних елементів для формування нового енергетичного утворення у вигляді знань, що перетворюються в матеріальну систему чи послугу.

У такому порівнянні роль залізної арматури виконують інформаційні джерела, у які їх авторами вже закладена енергія і які спрямовуються вже в новій системі на досягнення сформованої цілі, а роль бетонної маси виконує людина, використовуючи свої енергетично психічні можливості.

Енергопсихічна діяльність людини, базуючись на можливостях природної синергії, формує енергетичний згусток (знання) для досягнення цілі набагато більший простої суми залучених для використання енергетичних складових. Творча діяльність людини за рахунок природної синергії має можливість отримати в новій системі, яка починається з визначенням цілі, яку формує суб'єкт управління, енергетичний продукт, набагато вагоміший у порівнянні з простою сумою залучених енергетичних складових для досягнення цілі [14].

З огляду на це, можна стверджувати, що знання є енергією. Варто звернути увагу на те, що знання створюються психічно-енергетичною діяльністю людини під сформульовану ціль або мету. Усе інше (інформація, уміння і технологія її обробки, компетенції тощо) є допоміжними складовими для формування нового знання з метою досягнення цілі. Таким чином, інформація є відображенням енергії та матерії, а знання є енергією, яка перетворюється в матеріальну продукцію або послугу.

Такий висновок дає підстави стверджувати, що інформація та знання мають принципово різну сутність і виконують різні функції в життєдіяльності людини. Інформація спрямована на її використання різними суб'єктами, а знання є приватною власністю їх творця.

Однак є приклади, коли один і той самий результат творчої діяльності людини для одних є знанням, а для інших — інформацією. Наприклад, викладач, учитель, доповідач і професор викладають у відповідних аудиторіях (заняття, конференції, круглі столи, фокус-групи тощо) знання за відповідним напрямом діяльності, а аудиторія сприймає знання доповідача як інформацію. Одне і те саме для одних є знанням, а для інших — інформацією. Те саме ми маємо, якщо говорити про трактування зареєстрованого патенту на винахід, який залишається знанням для володаря патентом, а для всіх інших, після його публікації в державному бюлетені, стає інформацією.

Наведені приклади підштовхують до висновку, що інформація також є енергією, однак таке твердження не відповідає дійсності. Інформація постає відображенням енергії, а не енергією. Вона виконує функцію пошуку енергетичних джерел, функцію навігатора для знаходження енергетичних складових або енергетичного матеріалу для створення нової енергії, спрямованої для досягнення нової цілі або мети.

Наведені приклади свідчать про наявність зв'язку між інформацією та знаннями. Нами раніше було показано, що такий зв'язок реалізується в діалектичній системі "інформація —

знання” [3]. Між інформацією та знаннями завжди знаходиться суб’єкт управління. Варто зауважити, що в соціальному середовищі таним суб’єктом управління є людина.

Таким чином, у діалектичній системі “інформація — людина — знання” термін “інформація” виконує роль навігатора пошуку енергетичних складових для формування нового енергетичного згустку, який матеріалізується в продукцію чи послугу.

Отже, ми доходимо висновку, що знання є енергією, а інформація — учасником у процесі створення нового знання, спрямованого на досягнення цілі. Чи не має в нашому висновку протиріч з наведеними прикладами? Начебто в наведених прикладах одне і те саме одночасно для одних є знанням, а для інших — інформацією.

Дійсно, знання постає надбанням людини і його власністю. Відповідно до законів про інтелектуальну власність, у процесі оприлюднення знань їх статус змінюється і вони стають доступними для ознайомлення та використання, однак в удосконаленому вигляді, або з посиланням на джерело запозичення [13]. Таким чином, невідповідності між зробленим нами висновком про наявність принципових відмінностей між знанням і інформацією і наведеними прикладами немає. Таким чином, постає запитання: Що об’єднує знання з інформацією?

Вище було зауважено, що інформація та знання функціонують у діалектичній системі “інформація — людина — знання”. Завжди між інформацією та знаннями знаходиться людина. Інформація та знання, виконуючи різні функції, доповнюють одне одного, перебуваючи в діалектичному взаємозв’язку.

Відповідно до закону Ейнштейна, знання матеріалізуються в товари чи послуги і, таким чином, знання оприлюднюються, переходячи в статус інформації, після чого все починається спочатку. Процес розвитку і вдосконалення є безкінечним. Це пояснюється тим, що природа є синергетичною, а людина є частиною природи.

В основі прогресу і руху знаходиться природна синергія. Синергетичне мислення можна визначити, як такий стиль мислення, за допомогою якого навколишній світ і людина розглядаються як складні, відкриті системи, які здатні до саморозвитку, а також зорієнтовані на виявлення загальних зав’язків і відносин, визначення конструктивної ролі безкінечного прогресу самопізнання [14].

У контексті синергетики, після різних перетворень у системі ми отримуємо якісно новий рівень організації системи, настає стан гармонізації, упорядкування елементів цілого, який у порівнянні з попередньою структурою харак-

теризується новизною. Інтелектуальна діяльність людини завжди спрямована на майбутнє. Окремі складові попередніх надбань переформовуються в нову структуру зі створенням оригінального нового віртуального продукту [15; 16].

В основі творчого процесу перебуває діалектична система “інформація – людина – знання”. За допомогою інформації суб’єкт інтелектуального процесу знаходить необхідні енергетичні складові, обробляє їх і переводить в знання, які потім матеріалізуються. Енергетичні складові та знання є різними за своїм призначенням. Перші, які вже існують, виконують роль енергетичної сировини, а наступні є новими віртуальними енергетичними утвореннями, які потім перетворюються в продукцію чи послугу.

Переведення протилежних можливостей таких систем в єдність відбувається за рахунок використання природної синергії та визначення мети. Основою процесу творчості є об’єднання протилежностей складових системи в єдність. Таким чином, можна дійти висновку стосовно того, що знання є енергією, яка перебуває в стані упорядкування елементів цілого, нового, який у порівнянні з попереднім станом характеризується наявністю нових характеристик і якостей.

У цьому контексті розуміння сутності знання можна дійти ще одного дуже важливого практичного висновку, а саме: якщо знання є упорядкованою енергією і пам’ятати, що упорядкування та рівновага приводить до застою і деградації, то розраховувати на довгостроковий успіх створеної суб’єктом управління нової системи без постійних удосконалень і змін не є реальним. Це закладено в сутності законів природи, які свідчать про необхідність підтримки умов для постійного руху енергії та матерії. Зменшення швидкості руху призведе в недалекому майбутньому до руйнації системи.

Постановка суб’єктом управління нової цілі формує нову відкриту систему, яку можна порівняти з введенням в нову відкриту систему нових протиріч, що наповнюється новою енергією. Це і є сутністю творчого процесу. Зупинка в інтелектуальному русі призводить до стагнації та знищення системи.

Основою процесу творчості є об’єднання протилежностей складових системи в єдність, що надає можливість отримувати якісно новий рівень організації системи, яка характеризується новизною. Ось чому інтелектуальна діяльність людини завжди спрямована на майбутнє.

ВИСНОВКИ

Інформація не є субстанцією, вона виконує функцію навігатора пошуку енергетичних дже-

рел, зроблених іншими суб'єктами управління, для досягнення раніше сформованих ними цілей. Інформація є інструментом швидкого пошуку енергетичного матеріалу для створення знання, спрямованого на вирішення відповідної мети. Інформація є відображенням енергії та матерії в просторі та часі.

Знання є енергією. Вони створюються для досягнення сформованої суб'єктом управління цілі або мети. Знання відповідно до закону Ейнштейна матеріалізуються в продукцію чи послуги.

Інформація та знання створюють діалектичну систему, у якій між інформацією і знаннями завжди знаходиться суб'єкт управління. У соціальному середовищі суб'єктом управління є людина.

Інформація та знання мають принципово різну сутність і виконують різні функції в життєдіяльності людини, доповнюючи одне одного. Об'єднання різних функцій інформації і знання відбувається за допомогою формулювання цілі.

Суб'єктом управління створюється нова відкрита система, яка починає функціонувати з моменту визначення цілі та закінчує своє існування в момент прийняття рішення щодо переходу системи у стадію матеріалізації.

Знання постає системою з упорядкованою енергією, а упорядкованість та рівновага приводить до застою і деградації системи, а тому розраховувати на довгостроковий успіх без постійних удосконалень і змін не є реальним. Це закладено в сутності законів природи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Пархоменко В. Д. Енергетична парадигма як основа сучасного соціально-економічного розвитку / В. Д. Пархоменко, О. В. Пархоменко, С. Секи // Наука, технології, інновації. — 2020. — № 3 (15). — С. 65–71.
2. Ромер П. Растущий оборот прибылей и долгосрочный экономический рост / П. Ромер // Журнал политической экономики. — 1986. — № 94, октябрь. — С. 1002–1005.
3. Пархоменко О. В. Інформація і знання: теоретичні основи : підручник для студентів вищих навчальних закладів / О. В. Пархоменко. — Хмельницький : ХмЦНІІ, 2012. — 272 с.
4. Глушков В. М. Кибернетика. Вопросы теории и практики / В. М. Глушков. — М. : Наука, 1986. — 488 с.
5. Экономическая информация. Методологические проблемы / [под рук. Е. Г. Ясинова]. — М. : Статистика, 1974. — 231 с.
6. Шеннон К. Работа по теории информации и кибернетики / К. Шеннон. — М. : Изд-во иностр. лит-ры, 1963. — 19 с.
7. Экономика знаний: кол. монография / [В. П. Колесов, В. Л. Макаров, Л. Г. Белова] ; отв. ред. В. П. Колесов. — М. : ИНФРА-М, 2008. — 432 с.
8. Україна у вимірі економіки знань / В. М. Геєць, В. П. Александрова, Ю. М. Бажал ; за ред. В. М. Геєця. — Київ : Основа, 2006. — 592 с.
9. Степанова Т. Е. Экономика, основанная на знаниях (теория и практика): учеб. пособие / Т. Е. Степанова, Н. В. Манохина. — М. : Гардарики, 2008. — 238 с.
10. Загальна теорія відносності: випробування часом: монографія / Я. С. Яцків, О. М. Александров, І. Б. Вавилова, В. І. Жданов, Ю. М. Кудря. — Київ : ГАО НАН України, 2005. — 287 с.
11. Вернадский В. И. Несколько слов о ноосфере / В. И. Вернадский // Успехи современной биологии. — 1944. — Т. XVIII, Вып. 2. — С. 113–120.
12. Пархоменко О. В. Інформація як природна категорія та її зв'язок з знаннями / О. В. Пархоменко, В. Д. Пархоменко // Наука, технології, інновації. — 2017. — № 2. — С. 3–9.
13. Базилевич В. Д. Інтелектуальна власність: підручник / В. Д. Базилевич. — Київ : Знання, 2006. — 431 с.
14. Синергетика і творчість: монографія / за ред. В. Г. Кременя. — Київ : Інститут одарованої дитини, 2014. — 314 с.
15. Пархоменко В. Д. Информация и знания: современные представления, внутренняя взаимосвязь / В. Д. Пархоменко, А. В. Пархоменко // Информация и инновации. — 2007. — № 4. — С. 4–14.
16. Пархоменко О. В. Діалектична система "Інформація — знання" як визначальний фактор реалізації принципу "об'єднання можливостей" в умовах функціонування інноваційної економіки / О. В. Пархоменко, А. О. Пархоменко // Науково-технічна інформація. — 2011. — № 4 (50). — С. 8–13.

REFERENCES

1. Parkhomenko, V. D., Parkhomenko, O. V., & Seki, S. (2020). Enerhetychna paradyhma yak osnova suchasnoho sotsialno-ekonomichnoho rozvytku [Energy paradigm as the basis of modern socio-economic development]. *Nauka, tekhnolohii, innovatsii* [Science, technology, innovation], 3 (15), 65–71. [in Ukr.]. <https://doi.org/10.35668/2520-6524-2020-3-07>
2. Romer, P. (1986). Rastushchiy oborot pribyley i dolgosrochnyy ekonomicheskiy rost [Growing profit turnover and long-term economic growth]. *Zhurnal politicheskoy ekonomii* [Journal of Political Economy], 94, 1002–1005. [in Russ.].
3. Parkhomenko, O. V. (2012). Informatsiia i znannia: teoretychni osnovy [Information and knowledge: theoretical foundations]. Khmelnytskyi: KhmTsNII, 272 p. [in Ukr.].
4. Glushkov, V. M. (1986). *Kibernetika. Voprosy teorii i praktiki* [Cybernetics. Questions of theory and practice]. Moscow, 488 p. [in Russ.].
5. Yasinov, Ye. G. (Ed.). (1974). *Ekonomicheskaya informatsiya. Metodologicheskie problemy* [Economic information. Methodological problems]. Moscow: 231 p. [in Russ.].
6. Shannon, K. (1961). *Rabota po teorii informatsii i kibernetiki* [Work on information theory and cybernetics]. Moscow, 19 p. [in Russ.].
7. Kolesov, V. P., Makarov, V. L., & Belova, L. G.; Kolesov, V. P. (Eds.) (2008). *Ekonomika znaniy* [Economics of Knowledge]. Moscow: INFRA-M, 432 p. [in Russ.].
8. Heiets, V. M., Aleksandrova, V. P., & Bazhal, Yu. M. (2006). *Ukraina u vymiri ekonomiky znan* [Ukraine in the dimension of the knowledge economy]. Kyiv, 592 p. [in Ukr.].
9. Stepanova, T. Ye., & Manokhina, N. V. (2008). *Ekonomika, osnovannaya na znaniyakh (teoriya i praktika)* [Knowledge Economy (Theory and Practice)]. Moscow, 238 p. [in Russ.].

10. Yatskiv, Ya. S., Aleksandrov, O. M., Vavylova, I. B., Zhdanov, V. I., & Kudria, Yu. M. (2005). Zahalna teoriia vidnosnosti: vyprobuvannia chasom [General theory of viability: testing for an hour]. Kyiv, 287 p. [in Ukr.].
11. Vernadskiy, V. I. (1944). Neskolklo slov o noosfere [A few words about the noosphere]. *Uspekhi sovremennoy biologii* [Advances in modern biology]. XVIII (2), 113–120. [in Russ.].
12. Parkhomenko, O. V., & Parkhomenko, V. D. (2017). Informatsiia yak pryrodna katehoriia ta yii zviazok z znanniamy [Information as a natural category and its connection with knowledge]. *Nauka, tekhnolohii, innovatsii* [Science, technology, innovation]. 2, 3–9. [in Ukr.].
13. Bazylevych, V. D. (2006). Intelektualna vlasnist [Intellectual Property]. Kyiv, 431 p. [in Ukr.].
14. Kremen, V. H. (Ed.). (2014). Synerhetyka i tvorchist [Synergetics and creativity]. Kyiv, 314 p. [in Ukr.].
15. Parkhomenko, V. D., & Parkhomenko, A. V. (2007). Ynformatsiia y znaniia: sovremennye predstavleniia, vnutrenniaia vzaymosviaz [Information and knowledge: modern ideas, internal interconnection]. *Ynformatsiia y ynnovatsiia* [Information and innovation]. 4, 4–14. [in Ukr.].
16. Parkhomenko, O. V. & Parkhomenko, A. O. (2011). Dialektychna systema “Informatsiia — znannia” yak vyznachalni faktor realizatsii pryntsyphu “obiednannia mozhlyvostei” v umovakh funktsionuvannia innovatsiinoi ekonomiky [Dialectical system “Information — knowledge” as a determining factor in the implementation of the principle of “pooling of opportunities” in the functioning of the innovative economy]. *Naukovo-tekhnichna informatsiia* [Scientific and technical information]. 4 (50). 8–13. [in Ukr.].

O. V. PARKHOMENKO, PhD in Economics, Associate Professor

A. O. PARKHOMENKO, Student

THE BASIC DIFFERENCE BETWEEN KNOWLEDGE AND INFORMATION AND THE INTERCONNECTION BETWEEN THEM

Abstract. *Information and knowledge constantly accompany human life. They are the most important factors of development, in particular socio-economic. A lot of research is being done on the definition of these concepts, however even today a number of unresolved issues on them remained. Analyzing human activity, and not only it, we can conclude that in nature everything happens according to one technology, namely: first, the goal is formed, then the virtual achievement of the goal is substantiated (knowledge of how to solve the problem is created) and only at the third stage its materialization begins. The question arises, what is knowledge and why exactly knowledge materializes. By revealing the essence of knowledge, as well as analyzing the presence of a systemic relationship between information and knowledge, which we consider as a dialectical system, we can explore and formulate the basic difference between knowledge and information and make clarifications of what we mean by the term “information” in the systemic interconnection between information and knowledge. Research will contribute to a change in human consciousness towards understanding and perception of a new process of introducing the energy paradigm of development, which requires the development of new rules for the functioning of society in all spheres of its existence: upbringing, education, management, rethinking the meaning of a human, etc.*

Keywords: *human, information, knowledge, energy, creativity, intelligence, contradictions, paradigm, system.*

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ

Пархоменко Олексій Володимирович — канд. екон. наук, доц., с. н. с. ДНУ “Український інститут науково-технічної експертизи та інформації”, вул. Антоновича, 180, м. Київ, Україна, 03680; +38 (050) 410-31-65; pav_ua@i.ua; <https://orcid.org/0000-0002-8097-0378>

Пархоменко Аліна Олексіївна — студентка КНТЕУ, вул. Кіото, 19, м. Київ, Україна, 02000; +38 (099) 705-80-83, <https://orcid.org/0000-0001-9643-779X>

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

Parkhomenko O. V. — PhD in Economics, Associate Professor, Senior Researcher of Ukrainian Institute of Scientific and Technical Expertise and Information, Antonovycha Str., 180, Kyiv, Ukraine, 03680; +38 (050) 410-31-65; pav_ua@i.ua; <https://orcid.org/0000-0002-8097-0378>

Parkhomenko A. O. — student of Kyiv National University of Trade and Economics, Kioto Str., 19, Kyiv, Ukraine, 02000; +38 (099) 705-80-83, <https://orcid.org/0000-0001-9643-779X>

